

Le nihilisme: 1. Le nihilisme dans la pensée grecque antique

1. Y-a-t-il ou non un nihilisme en Grèce Ancienne ?

Les philosophes Barbara Cassin et Francis Wolff évoquent les origines du nihilisme. Commentant à tour de rôle les définitions possibles de la doctrine, ils s'attachent à en trouver trace dans la pensée grecque, notamment chez Socrate et le sophiste Gorgias.

2: Le père Stanislas Breton, philosophe et auteur de 'La pensée du rien' (Pharos), distingue la pensée du rien "par excès", tel le bouddhisme, du rien "par défaut", qui recouvre la doctrine nihiliste proprement dite. Puis il définit les principaux mouvements philosophiques liés à la pensée du néant par défaut, l'approche de Nietzsche, et les différentes catégories du nihilisme qu'il a dégagées : nihilisme optatif, optionnel absolu, de conséquence.

3: Christine Goémé reçoit le philosophe Gérard Lebrun à propos de Schopenhauer, initiateur malgré lui du nihilisme ; il évoque l'écrivain russe Tourgueniev, l'un des inventeurs du terme "nihilisme", l'ouvrage de Schopenhauer 'Le Monde comme volonté et comme représentation' et l'influence de Schopenhauer en France et à l'étranger.

4. Christine Goémé reçoit Georges Leyenberger et Jean Jacques Forte, organisateurs d'un colloque sur le nihilisme qui s'est tenu à Strasbourg, suivi d'une publication. Ils parlent des différentes manières de comprendre le nihilisme, et donc le "rien" et le "vide", en faisant référence notamment à Nietzsche et à Kant.

5. Entretien avec Alain Badiou à propos du nihilisme. Il donne sa définition du nihilisme, dont le point ultime serait le terrorisme (nihilisme actif). Propos sur le nihilisme de Friedrich Nietzsche. Il existe aussi un nihilisme passif, qu'il qualifie d'"inauthentique", il s'agit surtout de "gloseries". La personnalité de Sofia Kovalevskaia, nihiliste russe et mathématicienne. La grandeur de son oeuvre. Ce que veut dire être nihiliste aujourd'hui dans une société menée par l'argent. Le

nihilisme se traduit par une révolte émeutière aveugle face au néant monétaire. Ce nihilisme est en défaut d'acte et dénué de pensée. Il faudrait une vraie critique radicale du nihilisme du monde. Les relation entre l'art contemporain et le nihilisme. L'élément nostalgique du nihilisme et la notion "d'éternel retour" chez Nietzsche.

Pooyan Tamimi Arab ~ Spinoza, materiële religie en de vreemdeling - Spinozadag 2018

Dr. Pooyan Tamimi Arab is universitair docent religiewetenschappen aan de Universiteit Utrecht. In zijn onderzoek richt hij zich op betwiste afbeeldingen, Islam en religieuze diversiteit in Nederland. In de recente publicatie "Amplifying Islam in the European Soundscape" onderzoekt hij hoe Islamitische geluiden in Nederland de culturele normen uitdagen en in hoeverre deze gereguleerd worden door de Nederlandse grondwet en overheid.

Zie: <https://amsterdamespinozakring.nl/>

Zie ook: <http://rozenbergquarterly.com/david-kenning-spinoza-philosopher-of-counter-radicalization/>

OBA Live - Elma Drayer over Paula Bermann - Deze ontspoorde wereld

- Programma begint na 4 minuten en 54 seconden. Even schuiven dus ...

Hoofdgast was Elma Drayer, columniste en vaste medewerker van OBA Live. Zij bewerkte het oorlogsdagboek van Paula Bermann 'Deze ontspoorde wereld', met daarin een indringende beschrijving van wat de Tweede Wereldoorlogen en het onderduiken betekende voor het dagelijkse leven van een Amsterdams Joods gezin. Paula en haar man overleefden de oorlog niet, ze werden verraden, opgepakt en via Westerbork naar Bergen-Belsen gedeporteerd. Hun drie kinderen overleefden de oorlog uiteindelijk wel en konden het oorlogsdagboek in veiligheid stellen.

Nelleke Noordervliet had het over hoge en lage cultuur, over elite en volk en over hoe die termen af en toe flink misbruikt worden. Is het redelijk om volkscultuur zoals carnaval en bloemencorso af te zetten tegen concerten van het Concertgebouworkest, zoals VVD-politicus Thierry Aartsen onlangs deed? Of is dit een politiek spel?

Gawie Keyser portretteerde filmmaker en beeldend kunstenaar David Lynch, bekend van films als The Elephant Man, Mulholland Drive en de televisieserie Twin Peaks. Er is nu een nieuwe biografie over hem, er komt een tentoonstelling in het Bonnefantenmuseum in Maastricht met 500 van zijn schilderijen en een aantal van zijn films is digitaal gerestaureerd en draait weer in de bioscoop.

Thomas Mann: His Life And Work

The documentary examines the life and work of German literary icon Thomas Mann, beginning with Mann's nomination for the 1949 Goethe Prize. His symbolic representation of Germany in exile after the war, and his status as a representative of the liberal, humanist tradition, are juxtaposed against Mann's private life. The program discusses how his works, such as *Death in Venice*, explore the disparity between the life of bourgeois convention and desire, a disparity present in Mann's own life. From the suicide of his eldest son, to his own homosexuality, the program explores the dual identity of Mann as representative of post-war Germany and also as private citizen.

Type: Documentary Film - © 1992 - Producer: NDR International

**Julia Wouters ~ De zijkant van de
macht - Waarom de politiek te
belangrijk is om alleen aan
mannen over te laten**

Ills. Joseph Sassoon
Semah

De politiek is te belangrijk om alleen aan mannen over te laten - Els Borst zei het al in 1998 -, maar vreemd genoeg neemt het aantal vrouwen in de politiek juist af. Terwijl de maatschappelijke betrokkenheid en het activisme onder vrouwen de laatste jaren sterk is gegroeid, hebben weinigen de ambitie om de politiek in te gaan. "Vrouwen houden niet van een slangenkuil." Zo hadden van de 28 partijen die meededen aan de landelijke verkiezingen van 2017 er slechts vier een vrouwelijke lijsttrekker. Hoe komt dat?

In 'De zijkant van de macht' zoekt Julia Wouters naar een verklaring, waarbij zij put uit haar eigen kennis en ervaringen, (internationale) onderzoeken en de ervaringen van politici zelf. Zij analyseert op welke manieren vrouwen worden benadeeld en geeft veel praktische tips in een wereld die mannen en mannelijkheid als maatstaf neemt. Wouters meest effectieve strategie: Handhaaf je als vrouw binnen de (mannelijke) politiek arena en gebruik je invloed om voor de lange termijn die arena zo te veranderen dat vrouwen zich er ook thuis voelen.

In het eerste hoofdstuk geeft Wouters een uitgebreid overzicht van hoe de positie van vrouwen in de politiek zich sinds de invoering van het vrouwenkiesrecht heeft ontwikkeld. Anna de Waal, Joke Smit, Neelie Kroes, Jeltje van Nieuwenhoven, Elske ter Veld, Annemarie Jorritsma, Eveline Herfkens, Hedy d'Ancona zijn van de generatie waarbij het van belang was gemeenschappelijke belangen te hebben en onderling solidair te zijn. Vrouwen die vanaf de negentiger jaren in de politiek gingen zoals Femke Halsema, Marianne Thieme en Sadet Karabulut hadden niet

langer een specifieke vrouwenagenda, maar veel eerder een partij-ideologische en individualistische agenda: zij wilden vooral hun eigen kracht bewijzen.

Maar er is nog veel te doen om vrouwen een gelijkwaardige positie te geven. Er is nog steeds sprake van alledaags seksisme en hardnekkige vooroordelen. In de politieke arena is het nodig dat meer vrouwen zich inzetten om de positie van vrouwen te verbeteren.

Want de traditionele politiek heeft aan geloofwaardigheid verloren; een nieuwe generatie politici moet verandering en vernieuwing creëren en vanzelfsprekend kunnen vrouwen hierin een belangrijke rol spelen, aldus Wouters.

In 'De zijkant van de macht' laat Wouters zien hoe het in de politiek werkt en wat vrouwen en mannen moeten veranderen om er samen een succes van te maken. Ze gaat op zoek naar een politieke arena, waarin vrouwen zich wel thuis kunnen voelen, want de ongelijkheid is hardleers en de voordelen zitten diep. Er is al veel veranderd, maar ook nu worden vrouwen het woord ontnomen, en daarmee invloed. Het is van groot belang te weten hoe het systeem werkt om succesvol te zijn en zich te wapenen met kennis tegen seksisme, o.a. door het niet persoonlijk op te vatten zodat eigenwaarde en zelfvertrouwen niet worden beschadigd. Vrouwen hebben baat bij extra en meer specifieke begeleiding en coaching, maar ook is het van belang dat ze een eigen leven kunnen leiden naast hun werk in de politiek. Dat laatste is overigens ook in het belang van mannen, zoals Lodewijk Asscher vaak bepleit.

Margaret Thatcher, Angela Merkel, Theresa May en Hillary Clinton hebben de weg vrijgemaakt maar functioneren in een mannenwereld als 'one of the guys'. Nu is een nieuwe krachtige generatie vrouwen aan zet om verandering af te dwingen in de politiek en hoe vrouwen op hun eigen manier politiek kunnen bedrijven. Welke manier dat zou moeten zijn is nog onbekend en er is al helemaal geen gedeeld beeld van.

Wouters noemt Jacinda Ardern (1980) - premier van Nieuw-Zeeland (Time Magazine kwalificeert haar als een van de honderd meest invloedrijke personen ter wereld en zij was de tweede premier -na

de Pakistaanse premier Benazir Bhutto- die in functie beviel van een kind), Katrin Jakobsdóttir (1976), premier van IJsland, en Alexandria Ocasio-Cortez (1989) uit de Bronx, New York, als hoopvolle voorbeelden. Ocasia-Cortez won in 2018 de Democratische voorverkiezing voor het Huis van Afgevaardigden namens het 14 e congresdistrict van New York.

Ook houdt Wouterse een vurig pleidooi voor verandering in de journalistiek, een belangrijke schakel tussen politiek en samenleving. “Om een cultuuromslag binnen de politiek te realiseren is het noodzakelijk dat de manier waarop er over de politiek en vrouwen in de politiek geschreven en gesproken wordt ook verandert.”

Parlementaire journalisten moeten zich bewust worden van hun vooroordelen in een tijd waarin de nadruk ligt op scoren en ego, waardoor de parlementaire journalistiek meer ‘macho’ is geworden.

Op een strijdbare en optimistische manier geeft Julia Wouters in haar boek talloze praktische adviezen, waarbij voorop staat dat vrouwen zelf het initiatief moeten nemen om verandering in gang te zetten. Voor Wouters is de politieke arena een van de belangrijkste plekken waar vrouwen daadwerkelijk invloed kunnen uitoefenen. Maar, zoals Wouters ook zelf constateert, wordt de politieke arena steeds minder gezien als dé plek waar je moet zijn als je echte ‘macht’ en ‘invloed’ wil hebben.

De veel bekeken video *Apeshit* van Beyoncé en Jay -Z, opgenomen in het Louvre, laat zien dat machtsverandering vanuit cultuur een heel belangrijke rol kan spelen in verschuiving van machtspositie, niet alleen wat betreft de ‘zwarte aanwezigheid’, maar ook in het zichtbaar maken van de vanzelfsprekende leidende rol van de vrouw.

Julia Wouters is politicoloog en was ruim tien jaar de rechterhand van Lodewijk Asscher als zijn politiek adviseur en speechschrijver. Daarvoor werkte ze als journalist en als parlementair verslaggever bij verschillende actualiteitenprogramma’s.

Julia Wouters - De zijkant van de macht. Waarom de politiek te belangrijk is om aan mannen over te laten

Uitgeverij Balans. Amsterdam, 2018. ISBN 9789460038815 (paperback) - 9789460039126 (ebook)

<https://www.uitgeverijbalans.nl/de-zijkant-van-de-macht/>

Linda Bouws - St. Metropool Internationale Kunstprojecten

John Fante ~ A Sad Flower In The Sand

Fante was an American novelist, short story writer and screenwriter of Italian descent. He is perhaps best known for his work *Ask the Dust*, a semi-autobiographical novel about life in and around Los Angeles, California, which was the third in a series of four novels, published between 1938 and 1985, that are now collectively called "The Bandini Quartet".